

Nr 214

Av herr **Andersson** i Billingsfors m. fl., om lagstadgad varseltid vid företagsnedläggningar och större personalinskränkningar.

(Lika lydande med motion nr 174 i Första kammaren)

Den omvandlingsprocess som pågår inom den svenska industrien innebär för många anställda stora och besvärliga omställningar i deras levnadsbetingelser. Många har arbetat inom ett och samma företag i kanske ett 40-tal år av sin levnad. Att efter så lång tid i en invand arbetsmiljö och ett invariant arbetstempo ryckas bort från detta är som att rycka upp en blomma med roten. Den omvärld som i går syntes så lugn och trygg har plötsligt förvandlats till en kokande häkkittel, där tankarna på framtiden blir ett enda virrvarr, och man kan inte skönja någon fast punkt i denna framtid.

I den föränderliga värld vi nu lever i är det inte tänkbart, att industrien skall stå oberörd. Den måste anpassa sig, och denna anpassning skall vi inte försöka hejda. Vad vi kan fordra är att den sker mera planmässigt, så att de nödvändiga åtgärder som måste vidtagas sker i mjukare form. Vad de anställda kan fordra av företagsledningen är att informationen sker i god tid och inte vid det tillfället då nedläggningen eller inskränkningen är ett faktum. En kontinuerlig information om företagets utveckling motverkar den chock som det i många fall blir då ett hastigt meddelande om nedläggning eller omläggning kommer.

Allt som skall hända från det definitivt beslut fattats om nedläggning eller inskränkning är en långsamt verkande process. Att ordna med omskolning, industrilokalisering och allt vad som i övrigt måste vidtagas får inte ske i panikens tecken.

Den överenskommelse som finns mellan arbetsmarknadsmyndigheterna och näringslivet om två månaders varsel vid nedläggning eller större inskränkning är alldeles för kort tid för att bemästra alla de problem som uppstår vid dylika situationer. Det har visat sig i praktiken att det går mycket bra att varsla mycket lång tid i förväg utan att störande moment i produktionen uppstår. Vi anser att en betydligt längre varseltid bör tillämpas, men det får å andra sidan inte innebära, att personalen under denna tid får ekonomiskt lida för detta genom överflyttning till sämre betalt arbete inom företaget eller korta permitteringsperioder under varseltiden. En bestämmelse om varseltidens längd bör också innehålla bestäm-

melser om att de anställda hålles ekonomiskt skadeslösa under denna tid. Detta får dock inte innebära att lämpligt erbjudet arbete eller omskolning under varseltiden av den anställda nekas.

I anledning av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen beslutar att hos Kungl. Maj:t begära förslag till sådan lagstiftning som innebär, att varseltiden vid företagsnedläggelser eller större personalinskränkningar fastställs till 12 månader samt att de anställda under denna tid hålles ekonomiskt skadelösa.

Stockholm den 20 januari 1967

Sven Andersson (s)

Anders Haglund (s) Karl-Gust. Andersson (s) Holger Mossberg (s)